

# ECLI:NL:RBROT:2020:5557

Instantie	Rechtbank Rotterdam
Datum uitspraak	01-07-2020
Datum publicatie	17-07-2020
Zaaknummer	C/10/582568 / HA ZA 19-886
Rechtsgebieden	Civiel recht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig
Inhoudsindicatie	

Bevoegdheidsincident. Beroep op arbitragebeding in Gencon-formulier wordt verworpen. Ook indien e-mailverkeer gelijk is te stellen aan ‘gewisselde brieven of telegrammen’ als bedoeld in artikel II lid 2 Verdrag van New York, dan nog gaat het hier niet om ‘tussen partijen gewisselde’ maar om e-mails van de ene partij aan de andere. De mails strekken ook niet tot het sluiten van een overeenkomst tussen deze twee partijen, maar tot het sluiten van een overeenkomst door één van hen met een derde. De rechtbank is bevoegd op grond van artikel 4 lid 1 Brussel I bis-Vo jo. 625 Rv.

Vindplaatsen [Rechtspraak.nl](https://rechtspraak.nl)

## Uitspraak

—

---

vonnis

### **RECHTBANK ROTTERDAM**

Team handel en haven

zaaknummer / rolnummer: C/10/582568 / HA ZA 19-886

### **Vonnis in incident van 1 juli 2020 (bij vervroeging)**

in de zaak van

de rechtspersoon naar het recht van Cyprus

**UNIVERSAL AFRICA LINES LTD,**

gevestigd te Limassol, Cyprus,  
eiseres in de hoofdzaak,  
verweerster in het incident,  
advocaat mr. M.M. van Leeuwen te Rotterdam,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

**DUMAR CHARTERING B.V.,**

gevestigd te Bergschenhoek,  
gedaagde in de hoofdzaak,  
eiseres in het incident,  
advocaat mr. M. Verhagen te Rotterdam.

Partijen zullen hierna UAL en Dumar genoemd worden.

## **1. De procedure**

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 28 augustus 2019,
- de akte met producties, met producties 1 tot en met 3c,
- de incidentele conclusie houdende onbevoegdheid, met producties 1 tot en met 4,
- de conclusie van antwoord in het bevoegdheidsincident,
- de in overleg met partijen schriftelijk gehouden pleidooien in het bevoegdheidsincident, in eerste termijn op 27 mei 2020 en in tweede termijn op 10 juni 2020, zoals blijkend uit de aan weerszijden overgelegde pleitaantekeningen voor iedere termijn.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald in het incident.

## **2. De feiten waarvan in het incident wordt uitgegaan**

2.1. UAL is tijdbvrachter van het zeeschip ` [naam schip] '.

2.2. Dumar houdt zich bezig met het uitvoeren van expeditie-, cargadoors- en bevrachtingswerkzaamheden.

2.3. Tussen UAL en Dumar is in juni 2019 gecorrespondeerd en overeenstemming bereikt over het bevrachten van de ` [naam schip] ' voor een reis van Libreville naar Dakar voor een lading `wheat bran'. UAL was daarbij in de veronderstelling dat Dumar optrad als *broker* voor Marine International in Senegal (hierna: MIS), die UAL als reisbevrachter beschouwde.

2.4. De ` [naam schip] ' is op 29 juni 2019 beladen in Libreville en daarbij ontstond vertraging. UAL heeft MIS aangeslagen voor overliggeld in de laadhaven, voor de vracht en voor verder overliggeld

in de loshaven. MIS stelde zich op het standpunt niets met UAL van doen te hebben omdat Dumar zich jegens MIS niet als tussenpersoon maar als vervrachter had gepresenteerd. Een en ander heeft geleid tot een schikking waarbij een deel van de schade en kosten voor rekening van UAL is gebleven.

2.5. UAL heeft beslag gelegd ten laste van Dumar.

### **3. Het geschil**

3.1. In de hoofdzaak vordert UAL kort gezegd dat de rechtbank:

- voor recht verklaart dat Dumar aansprakelijk is jegens UAL voor alle gevolgen van de problemen bij de bevrachting van de ` [naam schip] ' en al hetgeen daarmee samenhangt en gehouden is om UAL te vrijwaren en schadeloos te stellen,
- Dumar veroordeelt om aan UAL alle schade te vergoeden die UAL in dit verband heeft geleden, en/of
- in goede justitie een andere beslissing neemt,
- steeds met veroordeling van Dumar in de proceskosten.

3.2. UAL verwijt Dumar dat deze onrechtmatig heeft gehandeld door zich - samengevat - bedrieglijk jegens MIS voor te doen als vervrachter, verwarring hierover te scheppen en deze verwarring te laten voortbestaan ten koste van UAL. UAL beroept zich ook op ongerechtvaardigde verrijking van Dumar en op onverschuldigde betaling door UAL aan Dumar.

UAL stelt dat de rechtbank bevoegd is om van de vordering kennis te nemen op grond van artikel 625 Rv en op grond van artikel 99 Rv.

3.3. Dumar vordert in het incident dat de rechtbank zich onbevoegd verklaart en UAL bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad in de proceskosten veroordeelt.

Dumar betoogt dat tussen haar en UAL een bevrachtingsovereenkomst tot stand is gekomen op basis van het Gencon-1994-formulier en dat door middel van box 25 en clause 19a van de Gencon-voorwaarden voor alle geschillen arbitrage in Londen is overeengekomen. Om die reden is de rechtbank in haar visie niet bevoegd. Dumar betwist dat het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv) een rol kan spelen nu de Brussel Ibis-Vo (Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (herschikt)) in voorkomend geval prevaleert.

3.4. UAL voert verweer en concludeert - samengevat - tot afwijzing van de incidentele vordering en tot veroordeling van Dumar in de kosten van het incident.

UAL betwist dat sprake is van een schriftelijke overeenkomst tussen UAL en Dumar die in arbitrage voorziet.

3.5. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

### **4. De beoordeling in het incident**

4.1. De vraag of tussen UAL en Dumar arbitrage in Londen is overeengekomen, moet worden beantwoord met inachtneming van het Verdrag van New York (Verdrag over de erkenning en tenuitvoerlegging van buitenlandse scheidsrechterlijke uitspraken, New York 10 juni 1958). Nederland is immers partij bij dat verdrag en volgens Dumar zijn partijen arbitrage buiten Nederland overeengekomen. Dit verdrag prevaleert boven de Brussel Ibis-Vo (vgl. considerans

onder 12 en artikel 73 lid 2 Brussel Ibis-Vo).

4.2. Indien UAL en Dumar arbitrage zijn overeengekomen op een wijze die voldoet aan de eisen gesteld in artikel II, leden 1 en 2, Verdrag van New York, dan moet de rechtbank zich onbevoegd verklaren om van de vordering van UAL kennis te nemen, tenzij de arbitrageovereenkomst vervallen is, niet van kracht is of niet kan worden toegepast (lid 3 van artikel II).

4.3. Niet in geschil is dat de door Dumar ingeroepen bepalingen uit het Gencon-formulier ertoe strekken om eventuele geschillen in verband met een door dat formulier bestreken bevrachtingsovereenkomst te onderwerpen aan arbitrage. Evenmin in geschil is dat het geschil tussen partijen vatbaar is voor arbitrage zoals vereist aan het slot van deze bepaling. In zoverre is voldaan aan de eisen van artikel II lid 1 Verdrag van New York.

Wel in geschil is of partijen zich bij schriftelijke overeenkomst tot arbitrage hebben verbonden in de zin van het eerste deel van lid 1 en van lid 2 van artikel II Verdrag van New York. Dit lid 2 vereist *'een schriftelijke overeenkomst, zijnde een compromissoir beding in een overeenkomst of een akte van compromis, ondertekend door partijen of vervat in gewisselde brieven of telegrammen'*.

4.4. De e-mailcorrespondentie die Dumar in dit verband inroept, en die zij als *charter* tussen haar en UAL aanduidt, wijst niet op een tussen UAL en Dumar als contractspartijen gesloten *charter party* of (een daarvan deel uitmakende) arbitrageovereenkomst. Dumar beroept zich op haar productie 2, twee e-mails van Dumar aan UAL waarin Dumar vraagt om een bevestiging dat de navolgende *recap* akkoord is:

"Recap as follows:

NOMINATION of [naam schip] [nummer]

(...)

CHARTERER: Marine International, Senegal

(...)

Gencon cp 2,5 tti comm Dumar

(...)

all other terms as per gencon CHARTER PARTY

Please reconfirm".

Anders dan Dumar stelt, blijkt uit deze *recap* niet dat deze strekt tot het sluiten van een bevrachtingsovereenkomst tussen UAL als vervoerder en Dumar als bevrachter. De *recap* leest veeleer als samenvatting van een tussen UAL en MIS te sluiten bevrachtingsovereenkomst waarin Dumar zichzelf opvoert als partij aan wie commissie toekomt, niet als wederpartij van de vervoerder. Waar geen charterovereenkomst met UAL is gebleken, kan niet licht worden aangenomen dat UAL zich desondanks tot arbitrage als vermeld het Gencon-formulier heeft verbonden. Er zijn geen aanwijzingen gesteld of gebleken voor een separaat gesloten arbitrageovereenkomst.

De correspondentie tussen Dumar en MIS over de *fixture* is niet van belang, nu niet is gesteld of gebleken dat UAL hiermee bekend was.

Overigens levert productie 2, die bestaat uit alleen van Dumar afkomstige e-mails, geen 'tussen partijen gewisselde' correspondentie op als bedoeld in artikel II lid 2 Verdrag van New York. De schriftelijke bevestiging door UAL waarin Dumar in de overgelegde e-mails vraagt, ontbreekt bij de stukken. Dit betekent dat indien ervan wordt uitgegaan (mede gelet op de conclusie van A-G Vlas in HR 21 februari 2020, ECLI:NL:HR:2020:307, en op Rb. Rotterdam 21 maart 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:4048) dat in een geval als dit e-mailverkeer kan worden gelijkgesteld aan *'gewisselde brieven of telegrammen'* bedoeld in artikel II lid 2 Verdrag van New York, dan nog de door Dumar ingeroepen stukken niet voldoen aan de eisen van die bepaling.

- 4.5. Het beroep op het bestaan van een arbitrageovereenkomst zal op deze gronden worden verworpen.
- 4.6. Bij gebreke van een arbitrageovereenkomst komt aan de Nederlandse rechter rechtsmacht toe op grond van artikel 4 lid 1 Brussel Ibis-Vo, nu Dumar in Nederland is gevestigd. Op grond van artikel 625 Rv is deze rechtbank relatief bevoegd om van de vordering kennis te nemen. De vordering betreft immers, gelet op haar bewoordingen, de bevrachting van de '[naam schip]' en daarmee de exploitatie van een zeeschip als bedoeld in artikel 625 lid 1 aanhef en onder b Rv. Overigens zou de rechtbank ook op grond van artikel 99 Rv relatief bevoegd zijn, nu Dumar in haar arrondissement is gevestigd.
- 4.7. Voor beoordeling van de verdere standpunten van partijen bestaat in dit incident verder geen aanleiding.
- 4.8. De vordering tot onbevoegdverklaring zal worden afgewezen. Dumar zal als de in het ongelijk gestelde partij in de kosten van het incident worden veroordeeld. Deze kosten worden aan de zijde van UAL begroot op € 1.086,- (2 punten x € 543,- per punt). Nu reeds bij antwoord in het incident is verzocht om de kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad te verklaren en daartegen geen verweer is gevoerd, zal de rechtbank de uitvoerbaarheid bij voorraad toewijzen.

## **5. De beslissing**

De rechtbank

### **in het incident**

- 5.1. wijst het gevorderde af,
- 5.2. veroordeelt Dumar in de kosten van het incident, aan de zijde van UAL tot op heden begroot op € 1.086,-,
- 5.3. verklaart deze proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad,

### **in de hoofdzaak**

- 5.4. bepaalt dat de zaak weer op de rol zal komen van **12 augustus 2020** voor het nemen van een conclusie van antwoord door Dumar,
- 5.5. houdt iedere verdere beslissing aan.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.A.M. van Schouwenburg-Laan en ondertekend en in het openbaar uitgesproken door mr. C. Bouwman, rolrechter, op 1 juli 2020.

1885/3178